

LA CINQUENA BENAURANÇA

La Cinquena Benaurança és el nucli central d'aquesta relació: **"Benaürats els misericordiosos, perquè ells aconseguiran misericòrdia"** (Mt 5, 7). Mentre que les anteriors descriuen actituds interiors, aquesta és la benaurança de l'acció. És l'única que promet rebre exactament el que es dóna: tenir un cor que es commou davant la misèria aliena i actua per posar-hi remei.

Aquesta connexió serveix per establir una economia de la gràcia. En practicar les obres de misericòrdia, el cristià entrena el seu cor per rebre la pròpia misericòrdia de Déu. La nostra relació amb el Creador està íntimament lligada a com tractem els seus fills; si tanquem les entranyes al germà, ens incapacitem per rebre el perdó diví.

Connexió amb les Obres de Misericòrdia

Aquesta benaurança és la font i el resum de les catorze obres, convertint-se en el mandat general que els dóna sentit.

✧ **Totes les Obres:** És el motor per alimentar, consolar o perdonar com

✧ **Perdonar les injúries:** La prova de foc on imitem Déu per trencar el

a estil de vida permanent.

cicle de l'odi.

✧ **Pregar per vius i difunts:** Un acte d'amor pur que traspassa les fronteres de la mort.

✧ **Compassió activa:** Tenir un cor que es commou i actua davant de la misèria aliena.

Importància per a l'Església

Per a l'Església, aquesta benaurança és la seva identitat fonamental i la biga mestra que sosté la vida. La pràctica constant de la misericòrdia la fa creïble davant del món, mostrant a un Déu que no jutja des de la distància, sinó que s'inclina per curar les ferides de la humanitat.